

ket indhold virksomhedens forretningsgange skal have, vil blive udnyttet såfremt det viser sig nødvendigt.

Til § 316

Bestemmelsen er delvist en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende lov om udstedere af elektroniske penge.

Bestemmelsen gennemføres inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A. Forslaget præciserer direktivets solvenskrav.

Solvenskravet har som formål at sikre såvel ihændehavere som modtagere af elektroniske penge, at udstedere af elektroniske penge er solide og stabile og til enhver tid har tilstrækkelig soliditet til at opfylde indgåede forpligtelser, jf. også forslagens § 319.

Efter *stk. 2* skal en ansøgning om tilladelse til at udstede elektroniske penge indeholde oplysninger til brug for beregning af solvenskravet, jf. forslagens § 311, *stk. 2*.

Stk. 3 skal sikre, at Finanstilsynet straks får besked om overtrædelser af solvenskravet, og svarer delvist til § 74, *stk. 3*. Der kan ikke dispenseres fra solvenskravet, men Finanstilsynet kan efter bestemmelsen give en frist, til opfyldelse af kravet. Efter den gældende bestemmelse i lov om banker og sparekasser m.v. er der blevet givet frister fra 1 dag til 3 måneder. Loven sætter imidlertid ikke en grænse for hvor lang en frist, der kan gives. Der kan ikke ansøges om en frist før solvenskravet er overtrådt.

Til § 317

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om udstedere af elektroniske penge.

Bestemmelsen definerer basiskapitalen i overensstemmelse med § 127 med den forskel, at udstedere af elektroniske penge ikke kan medregne supplerende kapital til basiskapitalen.

Til § 318

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om udstedere af elektroniske penge. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Bestemmelsen skal sikre, at Finanstilsynet løbende får indberetninger om udstederens solvens, således at Finanstilsynet kan kontrollere overholdelsen af den foreslåede § 316.

Til § 319

Bestemmelserne i §§ 319-321 er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende lov om udstedere af elektroniske penge. Bestemmelserne gennemføres herudover inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Finanstilsynet kan fastsætte bestemmelser om, at udstedere af elektroniske penge kan placere midler i værdipapirer, der udstedes af kvalificerede emittenter, jf. forslagens § 319, *stk. 2*. Værdipapirer udstedt af kvalificerede emittenter kan eksempelvis være særligt højtratede erhvervsobligationer m.v.

Reglerne om midlernes anbringelse skal sikre, at udstedere af elektroniske penges finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriede elektroniske pengebeløb, til enhver tid er dækket af tilstrækkelig likvide aktiver med lav risiko.

Den i *stk. 2* anførte mulighed for Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler, vil blive brugt, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er et behov herfor. Fastsættelsen af disse regler vil ske i overensstemmelse med de almindelige EU-retlige forpligtelser.

Kravene til midlernes anbringelse, anført i *stk. 1* og *2*, er som udgangspunkt ufravigelige. Der er dog i *stk. 3* mulighed for, at Finanstilsynet inden for de nævnte grænser midlertidigt kan tillade, at kravene til midlernes anbringelse overholdes ved hjælp af andre end de i *stk. 1* og *2* nævnte aktiver.

Til § 320

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om udstedere af elektroniske penge. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Bestemmelsen indeholder en begrænsning i muligheden for, at udstedere kan placere midler i ikke-af-fentlige institutioner efter forslagens § 319, *stk. 1*.

Formålet med bestemmelsen er at formindske udstederens risiko.

Til § 321

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om udstedere af elektroniske penge. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Bestemmelsen sætter en grænse for udstederens rente- og valutarisiko.

Formålet med bestemmelsen er at gøre udstederne mindre følsomme overfor renteændringer, for derved at sikre de penge der er indskudt i udstederen.